

Dziesmu kalniņš un Velna nags

Kādreizējā Mēmeles pagastā pie Jaunzemu mājām atrodas neliels kalniņš, ko no vienas puses ierobežo mežs, bet no otras – Susējas gausais tecējums. Sena teika stāsta, ka šajā vietā gandrīz nekad nav norimusi dziedāšana. Vietējo ļaužu dziedāšana trīcinājusi gaisu gan rītos, gan vakaros. Sevišķi daudz dziesmas skandējušas tautumeitas, gan druvā iedamas, gan mājās nākdamas. Taču bija arī viens cilvēks, kuram dziedāšana pagalam nepatika. Tas bija vietējās muižas vagars. Par muižas ļaužu nemītīgo dziedāšanu viņš pasūdzējies velnam un nu puisi un meitas sācis baidīt, ka velns aizraus tos uz elli, ja dziesmas nerimsies. Taču tas nelīdzēja un velns noņēmas pats dziedātājus pārmācīt. Un tā arī notika. Brīdī, kad meitas kuplā skaitā bija sapulcējušās kalniņā uz kārtējo sadziedāšanos, velns lielā jonī ieskrējis dziedātāju vidū un lūkojis saķert meitas, lai aizrautu uz elli. No bailēm meitas sakritušas gandrīz vai uz zemi, bet tad pēkšņi parādījies sirms vecītis, kurš, kā runā, esot bijis pats Dievs. Līdzko velns vecīti ieraudzījis, tā ielīdis zemē, ka dūmi vien nokūpējuši. Turklāt tas noticis tik lielā ātrumā, ka velnam viens nags nolūzis, kas pēcāk par akmeni pārvērties. Pēc izskata akmens nagu atgādinājis un tāpēc aizvien to tagad par Velna nagu dēvē.

Pārstāstījis Zemgales Plānošanas reģiona sabiedrisko attiecību speciālists Juris Kālis.